

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL DEL 8 DE MARÇ DE 2015

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya afirma en el seu articulat que l'**equitat de gènere** és un valor de la societat catalana i, en el marc d'aquest ordenament jurídic que ens empara, els poders públics han d'emprendre polítiques actives per a reconèixer les dones com a subjectes socials i polítics, superar el model androcèntric i reconèixer l'expertesa femenina, així com les aportacions que les dones han fet i fan en totes les esferes polítiques, socials, econòmiques i culturals.

“Equitat” és un substantiu femení que prové etimològicament del llatí i la primera vegada que s'empra en la nostra llengua és l'any 1696ⁱ, i fa referència específica a la llei natural, a la necessitat d'adaptar la norma jurídica a les particularitats de cada cas concret per evitar una interpretació rígida dels preceptes. L'equitat de gènere és un concepte complex vinculat a les polítiques de cooperació al desenvolupament que guarda una estreta relació amb la reflexió al voltant dels drets humans i la justícia social, que reconeix que el punt de partida d'homes i dones és diferent i, per tant, les necessitats són també diferents i que cal identificar-les i tractar-les per corregir el desequilibri. Així, l'equitat de gènere estableix la necessitat de reconèixer la diferència entre dones i homes per poder garantir la igualtat d'oportunitats i de tracte.

En aquest sentit, comprendre el fet que als homes i a les dones, tradicionalment, se'ls ha atribuït papers i responsabilitats públiques i privades diferents és el primer pas per poder aplicar a l'acció de govern el tractament i la perspectiva, al mateix temps, dels homes i de les dones i atorgar a ambdues experiències, tradicionalment consignades pels rols de gènere, la mateixa vàlua social.

L'equitat de gènere precisa que com a societat prenguem consciència respecte del fet que el treball domèstic i familiar no és prescindible, perquè la qualitat de la vida humana en depèn i, per tant, el discurs d'omissió d'aquesta realitat és un obstacle a l'hora de planificar una disposició dels temps i del treball remunerat que respecti i garanteixi el benestar de la ciutadania.

Les polítiques per a la igualtat d'oportunitats entre homes i dones han centrat la seva acció en l'àmbit del mercat de treball remunerat i Catalunya ha assolit fites importantíssimes en aquesta direcció. Això no obstant, la base que articula la societat catalana no pot ésser només el mercat de treball, ja que la societat que posa en el centre la feina remunerada enlloc de la qualitat de la vida humana esdevé una societat amb uns fonaments dèbils.

El progrés social no és possible sense les dones i, per tant, l'equitat de gènere és avui un horitzó imprescindible per poder aconseguir posicions d'autoritat femenina que permetin introduir l'expertesa de les dones en la gestió pública. I aquesta és una qüestió clau no només per a les dones sinó també per al futur polític de Catalunya que vol dir, també, el seu futur social i cultural.

És necessari, en aquest sentit, un canvi individual que es converteixi en una transformació col·lectiva, un canvi en la valoració personal, social i política de les diferents esferes que conviuen i que són el motor real de les societats occidentals. L'equitat de gènere com a valor intrínsec de la societat catalana requereix pensar i estructurar les organitzacions a partir de l'experiència d'homes i dones amb l'objectiu de garantir l'accés a l'esfera pública en igualtat de condicions i sense perdre qualitat de vida, perquè les dones mai no hi hem estat disposades.

Els versos de la poeta i feminista catalana Mari Chordà així ho expressaren l'any 1976: *No canviarem agulla i fills / per eines agressives. / No volem igualtat. / Doneu-nos, sense escàndol, / ocasió d'obrir els ulls, / les portes i les finestres. / Després, les nostres mans / agafaran allò que / més els convingue / per anar fent, naturalment, / lo miracle.*

Aquest any, des de l'Institut Català de les Dones, amb la campanya institucional ***Tu mous fitxa per l'equitat de gènere***, oferim a la societat catalana, perquè ens hi acompanyi, aquest gir en primera persona del singular i plantegem la necessitat de moure fitxa per l'equitat de gènere a títol individual amb la voluntat que aquest canvi

en la percepció subjectiva iniciï una veritable revolució en el nostre imaginari col·lectiu com a poble.

Barcelona, 8 de març de 2015

ⁱ Font: Gran Diccionari de la llengua Catalana.